

2006:29

Interpellation av Eivor Karlsson (mp) om fosterhemsplacerade barn och unga

Dnr 325-4341/2006

Vårdplan, stöd, uppföljning och umgänge med placerade barn och unga

Att omhänderta barn för samhällsvård är bland det mest känsliga för barn och föräldrar/vårdnadshavare, som samhället kan göra. Ibland är det nödvändigt. Skälen till att yngre barn omhändertas kan vara incest, missbruk, misshandel eller familjens bristande förmåga hemma att se till sitt barns behov. För unga i tonåren handlar det ofta om kriminalitet eller beteendeproblem. Familjer med en kombination av sociala och ekonomiska problem är ofta en utsatt grupp. Tidiga insatser och stöd till familjen kan förhindra senare omhändertagande.

Inför varje placering ska det göras en vårdplan där det anges vad som är tänkt med placeringen. Avsikten med vården är, där så är möjligt, att barnet ska kunna återförenas med sina föräldrar. Parallellt med barnets vård i familjehem ska de biologiska föräldrarna erbjudas den hjälp och det stöd de behöver för att så snart som möjligt kunna återförenas med sitt barn. Av vårdplanen ska framgå hur umgänget mellan föräldrar och barn ska regleras. Det är barnets behov som ska styra umgänget.

Lagen föreskriver att socialtjänsten, när ett barn ska placeras, i första hand ska överväga om barnet kan placeras inom barnets eget nätverk, hos någon släkting eller annan närstående. Placering inom barnets eget nätverk har i forskning visat sig vara bra. De flesta barn söker dessutom i tonåren sina rötter. För Stockholms del ligger rekrytering av familjehem inom barnets eget nätverk på 38 procent.

Enligt Socialtjänstlagen ska vården av placerade barn övervägas var sjätte månad. Av vårdplanen ska också framgå att socialsekreteraren avser besöka barnet var sjätte månad. I Socialtjänstförordningen står att socialtjänsten har skyldighet att följa vården vid placering vilket inkluderar prövning av fortsatt vård, barnets välbefinnande och umgängesrätt med föräldrar eller vårdnadshavare. Av familjevårdsrapport 2005 framgår att flera stadsdelar inte lever upp

till besöksnormen. En annan allvarig brist är att stadsdelsnämnderna fortfarande saknar systematiska rutiner för den interna kontrollen inom familjevården. I rutinerna ska bl.a. ingå: Adekvata behandlingsplaner, omprövning av vården, umgängesplaner med föräldrar/vårdnadshavare, samtal med barnen var sjätte månad men också placeringstid i jourfamilj, information till förskola/skola om placering, uppföljning av barnets skolgång, eventuellt stöd och behandling från barn- och ungdomspsykiatrin.

Det är önskvärt att politikerna i de sociala delegationerna i större utsträckning inför beslut träffar de föräldrar och barn vars framtid de har att besluta om. Detta för att lyssna och bilda sig en egen uppfattning.

Med anledning av ovanstående vill jag ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Vad avser borgarrådet göra för att tillse att vårdplanerna för barn och unga som får vård utanför hemmet tillämpas på ett korrekt sätt?
2. Vilka åtgärder avser borgarrådet vidta så att alla stadsdelsnämner lever upp till den lagstadgade skyldigheten om besöksnorm var sjätte månad, som även inkluderar prövning av fortsatt vård och umgängesrätt med närstående?
3. Hur avser borgarrådet verka för att släkt- och närståendeprincipen ska fortsätta att tillämpas, samt utvecklas?
4. Vilka åtgärder avser borgarrådet vidta för att systematiska rutiner, intern kontroll, stöd till placerade barns vård, stöd till de biologiska föräldrarna och stöd till familjehemmen ska leva upp till lagen?

Stockholm den 13 november 2006

Eivor Karlsson